23. Kuulek keegi mueaasta õõsel laudade kolinat, jüs juuk keegi jealtalus selle aasta waltsusi ära. On aga kellade kõlinat ehk kisa kuulda, jüs jaab pulmi ehk riistsiid. Waatab aga keegi ükskõik paigas weepangi, jüs näeb ta jealoma tulevast abikaasa kuju.

24. Kes küüsõõnu, ehk ka hallitanud leibasõõb, see leiab laka

25. Kirikust riistselt tulles peab lapsel käed mähetsest lahti peastetama, kui lapse wanemate maa peale jõuta ks; jüs jääa lapsest lahtiste kätega see on tõõtas ehk käimas inimene. Selwast aga tähtaslaps läbi pükski jääre, jüs jääda ta wanka mehe.

26. Pikkausi (juuat) wõib põõsasse kinni panna, kui põõsab jaan ümbertõmmatakse. Sellest jooneft ei peasa ta mitte üle.

27. Kes wainakõie (pijukestest walgeteftusi kestest kõi ehk kuuist ifaranis joodes) äralahutawat, see wõiwat selle förmega kõikjugu haiguft ära aastida.

28. Kespeafukese mahatõõb, jäät pimedaks.

29. Kes kasi wikkab, sellel pob kobustega õnne.

30. Kui kuub minnes mees wasta tuleb, jüs on kea õnn, kui naisterahwas, jüs on halb õnn.

31. Pikausi kuningas (herjaga usi) allolla juures kuuik kulda, mi et ta mahalõõjo määrata kulla jaada. Kes aga ta kuub äraneetavat ja ära jõõwat, see mõistma jüs kõik keelemaailmas.

32. Pikkuss olema ennewanast püsti käinud, aga et ta inimeste ja loomade wasto paha nõuu pidanud, jüs lõõdud ta linasse maha. Sest jaadik ei wõida ta mitte enam linasest nüdist läbi jalwa.

33. Kasi keeb peal on 9. jo gu õhtul, kolra keeb peal 9 jagu ehtu.

5. Laulud.

1. Wõeras ütel: „wõta naine"! Oma ütel „Ole ilma!
Kui jaat kuuja, kus jüs panna? Ja pol häjaks ärmüüa
Ega lehmaks taudat laadalaua, ei wanaemaks waketada.
Wõtin naise naija pärast, tuulise asja pärast.
Panin paid weerpeale, käsin ahju otsa peale.
Kukkus kurat koldesse, Sadas sitta sutesse.
Põletas ära põlwist jaadik, Kindlust rõhu otsast
— See jai otsa ometegi! — jaadik